ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. , ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-74

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Β' — ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ
15
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.42'—Δύσις 5.27'
Ἰωάννου Καλυβίτου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία ℃ μεγ. 20,9, ἐλ. 6,8
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 763.7

Η ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Ἡ προεκλογικὴ αὐτὴ περίοδος ἐμφανίζει ὡρισμένα χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα τὴν κάμνουν νὰ διαφέρῃ ριζικῶς ἀπὸ τὰς συνήθεις προεκλογικὰς περιόδους, ὅπως τὰς ἐγνωρίσαμεν ἕως τώρα εἰς τὴν χώραν αὐτὴν καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε, νομίζομεν, ἄξια προσοχῆς.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, ἐν πρώτοις, εἶνε πασιφανῶς μέτριον. Δὲν ἐννοοῦμεν μὲ τοῦτο ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τῶν διαφόρων κομμάτων δὲν συρρέουν πολυπληθεῖς, διὰ ν' ἀκούσουν τὰς ἀγορεύσεις τῶν περιοδευόντων ἤδη πολιτικῶν ἀρχηγῶν. Θέλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι λείπει ἀπὸ τὴν παροῦσαν προεκλογικὴν κίνησιν ἡ ἐπικίνδυνος ἐκείνη ζωηρότης, ἡ ὁποία ἐχαρακτήρισε τὰς προεκλογικὰς ἡμέρας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Καὶ εἶνε τοῦτο εὐεξήγητον. Διευθετηθέντος ὁριστικῶς τοῦ καθεστωτικοῦ, ἔλειψε ἡ φανερὰ ἢ λανθάνουσα ἄλλοτε ἀφορμὴ τῶν διαίων ἀντιθέσεων. Τὸ ἀναλογικὸν σύστημα, ἀφ' ἑτέρου, μὴ ἐπιτρέπον τὴν ἀντιπαράταξιν δύο ἀντιπάλων ἰσχυρῶν παρατάξεων καὶ παρέχον τὴν δυνατότητα τοῦ νὰ μὴ χάνεται διὰ κανὲν ἐκ τῶν συναγωνιζομένων κομμάτων καμμία ψῆφος τῶν ὀπαδῶν του, συντελεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς προεκλογικῆς ἐξάψεως. Τὰ διάφορα κόμματα ἀγωνίζονται τοιουτοτρόπως νὰ προσεταιρισθοῦν τὸν κυμαινόμενον ἐκείνον πληθυσμὸν τῶν ἀναποφασίστων εἰσέτι ἐκλογέων, τὸν ὁποῖον τὸ καθὲν θέλει νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν μόνιμον καὶ σταθερὰν πελατείαν του. Τὸ γεγονὸς, ἐπὶ πλέον, ὅτι τὰς ἐκλογὰς διενεργεῖ μία κυβέρνησις μὴ πολιτευομένη καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, ἐλαττοῦται εἰς τὸ ἀκρότατον ἡ δυνατότης νοθειῶν, συμβάλλει καὶ τοῦτο εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς νευρικότητος τῶν ἐν τῷ ἐκλογικῷ στίβῳ.

Δὲν εἶνε, βέβαια, καθόλου δυσάρεστος ἡ προεκλογικὴ αὐτὴ ἔλλειψις τῆς ζωηρότητος, εἰς τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἄλλοτε συνηθίσει. Οὔτε θὰ ἐχαρακτηρίζαμεν ἡμεῖς ὡς δυσάρεστον τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ παλαιὰ πολιτικὰ κόμματα, ἀνεξαιρέτως τῶν ὁποίων κυρίως διεξάγεται ὁ προεκλογικὸς ἀγών, ἀπέφυγον νὰ ἀναπτύσσουν προγράμματα, ὡς ἄλλοτε ἐσυνηθίζετο. Τοῦτο φανερώνει ἀσφαλῶς μίαν προσείωσιν εἰς τὴν πραγματικότητα. Εἶνε τόσον πρόσφατος εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐκλογέων ἡ ἐν τῇ κυβερνήσει δρᾶσις καὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τῶν Φιλελευθέρων, ὥστε νὰ ἀποβαίνῃ ἐντελῶς περιττὴ, ἀπὸ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, ἡ ἀιδήποτε προγραμματικὴ ἐξαγγελία. Πλὴν τούτου, ὅσον καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαμεν, μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ καθεστωτικοῦ ἐκ τοῦ μέσου, τὰ ὑπάρχοντα πολιτικὰ κόμματα θὰ ἐδυσκολεύοντο μεγάλως νὰ καθορίσουν κατὰ τί διαφέρουν εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις των καὶ διὰ τοῦτο περιορίζονται νὰ ἐπιρρίπτουν κατ' ἀλλήλων μομφὰς καὶ κατηγορίας διὰ κακὴν καὶ ἀτάσθαλον διαχείρισιν τῶν κοινῶν, μὴ ἔχοντα πλέον θετικὸν πεδίον πολιτικῶν διαφορῶν ὡς πρὸς τὰς ἀντιλήψεις των διὰ τὴν διάρθρωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

Ἀλλ' ἡ καταφανὴς αὐτὴ ἔλλειψις ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ νὰ λησμονηθῇ παρ' οὐδενὸς ὅτι αἱ ἐκλογαὶ αὐταὶ δὲν ἀποτελοῦν σκοπὸν καὶ τέρμα, ἀλλὰ μέσον καὶ ἀφετηρίαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος. Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ζωηρότατον τοῦ κοινοῦ θὰ ἐκδηλωθῇ ἀκριβῶς ἀφοῦ γνωσθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, ὁπότε θ' ἀρχίσῃ μία κίνησις συντονωτάτη διὰ τὸν καταρτισμὸν βιωσίμου κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς διευθετήσεως τῶν τόσων σημερινῶν ἐκκρεμοτήτων. Εἰς τὴν χώραν θὰ πρέπῃ νὰ δοθῇ τὸ ταχύτερον ἕνας καταστατικὸς χάρτης. Ὑψίστης σοβαρότητος ζητήματα σχετικὰ πρὸς τὴν διεθνῆ κατάστασιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν, πρὸς τὴν οἰκονομικὴν παγίωσιν, πρὸς τὴν ἀναδιοργάνωσιν διαφόρων κρατικῶν λειτουργιῶν ἀναμένουν μίαν ὁριστικὴν ρύθμισιν, μίαν διευθέτησιν. Ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον, λόγῳ τῶν ἐσωτερικῶν μας κλυδωνισμῶν, ἀνεστάλη σχεδὸν ἡ λειτουργία τοῦ κρατικοῦ μας μηχανισμοῦ, ἐνῷ, ἐν τῷ μεταξὺ, δὲν ἐσταμάτησε καθόλου ἡ ἀνέλιξις τῶν γεγονότων, διότι δὲν ὑπάρχει διὰ τοὺς δι' οἱονδήποτε λόγον καθυστεροῦντας κρατικοὺς ὀργανισμοὺς Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ δυνάμενος νὰ προστάξῃ τὸν ἥλιον νὰ ἀνακόψῃ τὴν οὐρανίαν πορείαν του, ἕως ὅτου δυνηθοῦν οἱ καθυστεροῦντες νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἰδικήν των πορείαν. Κατὰ συνέπειαν, ὅ,τι θὰ χρειασθῇ μετὰ τὰς ἐκλογὰς, δὲν θὰ εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ πολιτικῶν προγραμμάτων, ἀλλ' ἡ πρακτικὴ καὶ σύντονος ἐργασία διὰ τὴν ἀνασύνθεσιν τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὁμαλῆς ἐφεξῆς λειτουργίας του. Καὶ δὲν ἔχομεν, παρὰ νὰ εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ ἀναλογικὸν σύστημα μὴ δημιουργήσῃ νέα μετεκλογικὰ ζητήματα, σχετικὰ πρὸς τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως ἱκανῆς νὰ ἐπιληφθῇ ἄνευ χρονοτριβῆς τῆς διευθετήσεως ὅλων αὐτῶν τῶν ἐκκρεμοτήτων.

Μετὰ εἴκοσιν ἔτη

Ρασπούτιν, ὁ μαῦρος δαίμων τῆς Ρωσσίας

Ὑπὸ Σὲρ Σάμουελ Χόαρ

Β'

Ὁ σὲρ Σάμουελ Χόαρ, συνεχίζων τὴν ἀφήγησίν του περὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ θανάτου τοῦ Ρασπούτιν, γράφει ὅτι ὁ τρομερὸς καλόγηρος εὑρίσκετο τὴν ἐσπέραν τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1916 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γκορσκοβάγια 64 οἰκίαν του, ὁπόθεν ἀνεχώρησεν ἐπιβαίνων αὐτοκινήτου μὲ ἕνα μικρόν, ὁ ὁποῖος μετέβη νὰ τὸν ζητήσῃ.

Ἐνωρὶς τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Μακάρωφ ἐλάμβανε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα: «Ὁ Ρασπούτιν ἐφονεύθη, ζητήσατε τὸ πτῶμα του». Κατόπιν τούτου δύο δικασταὶ μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρίγκηπος Γιουσούπωφ, ὅπου δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνακαλύψουν εἰμὴ μερικὰς κηλῖδας αἵματος ἐπάνω εἰς τὸ χιόνι. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐξῆλθεν ὁ Πρίγκηψ Γιουσούπωφ καὶ τοὺς ἐξήγησεν ὅτι τὸ αἷμα προήρχετο ἀπὸ ἕνα σκύλο ποὺ εἶχε φονεύσει ὁ Μέγας Δοὺξ Δημήτρης Παύλοβιτς. Οἱ δικασταὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, ἐνῷ ὅμως ἐπείρμεναν εἰς τὸν προθάλαμον, ἔφθασεν ὁ Γιουσούπωφ, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν ἀμέσως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ. Μετ' ὀλίγον ἐξῆλθεν ὁ Μακάρωφ, ὁ ὁποῖος εἶπε πρὸς τοὺς δικαστάς: «Ὁ Πρίγκηψ Γιουσούπωφ μοῦ τὰ ἐξήγησεν ὅλα. Ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς σκύλου. Σᾶς εὐχαριστῶ».

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ οἰκεῖοι τοῦ Ρασπούτιν τὸν ἀνεζήτουν, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ τὸν ἀνεύρουν πουθενά. "Οταν εὑρέθη ἕνα ὑπόδημα πλησίον τῆς γεφύρας Πετρόβσκυ, τὸ ἔφεραν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ρασπούτιν, ὅπου ἡ οἰκογένειά του τὸ ἀνεγνώρισεν ἀμέσως. Τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας, εἶδαν, κάτω ἀπὸ τοὺς πάγους τοῦ ποταμοῦ «κάτι», τὸ ὁποῖον καὶ ἀνέσυραν.

Ἦταν τὸ πτῶμα τοῦ Ρασπούτιν.

Τὰ χέρια του ἦσαν σηκωμένα καὶ εἰς τὸ ἕνα μέρος τοῦ προσώπου του ὑπῆρχε τραῦμα προελθὸν ἀπὸ τὴν πτῶσιν εἰς τὸν ποταμόν. Μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν Τσεστμίνσκυ.

Οἱ ἰατροδικασταὶ εἶχον ἀποφανθῆ ὅτι ἡ αὐτοψία ἦτο ἀδύνατος πρὸ τῆς παρελεύσεως 48 ὡρῶν, διότι τὸ πτῶμα ἦτο τελείως παγωμένο. Ἀλλ' ὁ Πρωτοπρωτὸς διέταξε νὰ γίνῃ ἡ αὐτοψία ἐντὸς ὀκτὼ ὡρῶν. Κατόπιν τούτου ὁ δικαστὴς Σερέντα συνενοήθη μὲ τὸν γνωστὸν χειροῦργον Κοσορότωφ καὶ μετέβησαν μαζὶ δι' αὐτοκινήτου εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν οἰκίαν.

Ἀλλὰ τὰ βάσανά των δὲν ἐτελείωσαν. Μολονότι ἡ οἰκία ἐφωτίζετο δι' ἠλεκτρισμοῦ, ὅταν ἔφθασαν δὲν ὑπῆρχε φῶς καὶ οὔτε μέσον ἐπανασυνδέσεως τοῦ ρεύματος. Οἱ τρεῖς πράκτορες, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἐκεῖ εἶπον ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη φωτός, διότι οἱ νεκροὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην.

Ὁ δικαστὴς καὶ ὁ χειροῦργος ἐδήλωσαν τότε ὅτι τοὺς ἦτο ἀπαραίτητον τὸ φῶς. Οἱ πράκτορες ἔτρεξαν ἐπ' ὀλίγον καὶ ἔφεραν δύο μικρὲς λάμπες, τὶς ὁποῖες ἐκρέμασαν εἰς τὸν τοῖχον, ἐνῷ ἕνας πράκτωρ ἐκράτει μίαν ἄλλην εἰς τὰ χέρια του.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὁ πράκτωρ ἐδήλωσεν ὅτι ἤτο ἀσθενὴς καὶ δὲν ἠμποροῦσε πλέον νὰ κρατήσῃ τὴν λάμπα. "Αφησαν, λοιπόν, μόνους τὸν δικαστὴν καὶ τὸν χειροῦργον, εἰς ἕνα δωμάτιον μόλις φωτιζόμενον.

Διεπίστωσαν ὅτι ὁ Ρασπούτιν, μολονότι ἡλικίας 46 ἐτῶν, ἐφαίνετο ὡς 36. Ἐφόρει, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐνδυμασίαν Ρώσσου μουζίκου. Ἐφόρει ὅμως καὶ ὡραιότατα ὑπόδηματα καὶ ἕνα μπλὲ πουκάμισο μὲ χρυσοκέντητα κουμπιά. Τὸ πουκάμισο αὐτὸ τοῦ τὸ εἶχε δωρήσει τελευταίως ἡ Αὐτοκράτειρα. Μετὰ δύο ἡμέρας, ὁ χειροῦργος, ὁ ὁποῖος, καθ' ὡρισμένα διαστήματα ἐχειρούργει τὸν Τσάρεβιτς εἰς τὸν πόδα, ἀντελήφθη τὸ μπλὲ πουκάμισο κρυμμένο κάτω ἀπὸ τὴν χειρουργικὴν τράπεζαν.

Ἡ αὐτοψία ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Ρασπούτιν εἶχε τρία τραύματα, ἕνα εἰς τὴν πλάτην καὶ δύο εἰς τὴν κεφαλήν, ἀποδεικνύοντα ὅτι εἶχε φονευθῆ ἀπὸ πολὺ κοντά.

Ἐνῷ ἐγίνετο ἡ αὐτοψία, ἕνας πράκτωρ ἀνήγγειλεν ὅτι δύο κυρίαι ἦλθαν καὶ ἐζήτουν τὸ πτῶμα. Ὁ Σερέντα καὶ ὁ Κοσορότωφ ἀπήντησαν ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον. Τοὺς ὑπεδείχθη τότε ὅτι ἔπρεπε νὰ δοθοῦν τὰ ἐνδύματα τοῦ νεκροῦ εἰς τὰς ἐπισκεπτρίας. Τοῦτο καὶ ἔγινε.

Αἱ δύο αὐταὶ κυρίαι ἦσαν ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ ἡ κυρία τῆς τιμῆς Βυρούμποβα.

Ἰδοὺ καὶ μιὰ ἄλλη λεπτομέρεια χαρακτηριστικὴ τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1916 οἱ ἀντιδραστικοί, γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἑκατὸν Μαῦροι», κατηγόρουν τοὺς Ἄγγλους διπλωμάτας ὅτι ἐμηχανορράφουν ἐναντίον τῆς Αὐτοκρατείρας καὶ τοῦ περιβάλλοντός της. Ὁ θάνατος τοῦ Ρασπούτιν προεκάλεσε ἀθυμίας, καθ' ἃς οἱ Ἄγγλοι συμμετέσχον εἰς τὸν φόνον.

Ἐπειδὴ ἦτο γνωστὸν ὅτι διετήρουν σχέσεις μὲ τὸν Πουρίσκεβιτς καὶ ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι μου ἦσαν ἄριστα ἐνημερωμέναι περὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἡ κλίκα τῶν ἀγγλοφόβων ἀντιδραστικῶν ἐβεβαίωνεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοί μου καὶ ἐγὼ εἴχομεν ὀργανώσει τὴν συνωμοσίαν καὶ μάλιστα ὅτι ἐλάβομεν μέρος εἰς τὴν δολοφονίαν.

Πρῶτος τὸ ἔμαθεν ὁ σὲρ Τζὼρτζ Μπούκαναν. Μολονότι ἡ ἱστορία φαίνεται ἀπίστευτος καὶ παιδαριώδης, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἠναγκάσθη νὰ διαμαρτυρηθῆ ἐντόνως εἰς τὸν Αὐτοκράτορα κατὰ μίαν ἀκρόασιν ποὺ τοῦ εἶχε παραχωρήσει εἰς τὸ Τσάρσκοὶε.

Ἡ ΑΝΤΙΘΕΤΟΣ ΓΝΩΜΗ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΩΝ «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΑΪΜΣ»

Εἰς τοὺς «Οἰκονομικοὺς Ταΐμς» τῆς 5ης Ἰανουαρίου ἐδημοσιεύθη ἄρθρον περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους της. Λόγοι δημοσιογραφικῆς ἐνημερότητος ἐπιβάλλουν εἰς τὴν «Πρωΐαν» τὴν ἀναδημοσίευσίν του κατωτέρω, παρὰ τὴν ρίζικὴν διαφωνίαν της πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου. Διότι πράγματι ὁ ἄρθρογράφος, ὑποστηρίζων ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ καταβάλῃ ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ 35 %, λόγῳ τῆς σημειωθείσης οἰκονομικῆς βελτιώσεως, δὲν ἐξετάζει τὸν ἀντίκτυπον, τὸν ὁποῖον θὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν ἐν λόγῳ βελτίωσιν μία αὔξησις τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου χρέους δαρῶν, οὔτε καὶ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του ἀνάγκας ἐξαιρετικῶς ἐπειγούσης φύσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ καλυφθοῦν τὸ ταχύτερον. Ὁπωσδήποτε, ἀναδημοσιεύοντες τὸ ἄρθρον, ἐπιφυλασσόμεθα ν' ἀσχοληθῶμεν ἐκτενέστερον ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὸ αὐριανὸν φύλλον.

Μεταξὺ τῶνμικροτέρων χωρῶν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης, ἡ οἰκονομικὴ ἀνάρρωσις τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς κρίσεως, εἶνε καταφανής. Αἱ πολιτικαὶ διαταραχαὶ τῆς Δημοκρατίας, ἀνέκοψαν ἴσως τὴν ταχύτητα τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς προόδου τῆς χώρας, ἀλλὰ δὲν τὴν ἐσταμάτησαν.

Σήμερον, ὁπότε ἡ Ἑλλὰς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μοναρχίαν καὶ, ἂν αἱ ἐνδείξεις εἶνε ὀρθαὶ, εἰς περισσότερον δημοκρατικὸν σύστημα συγχρόνως, ἡ συνοδεύουσα αὐτὴν πολιτικὴ ἐμπιστοσύνη θὰ ἐπιδράσῃ ὡς νέος παράγων ἀναζωογονήσεως τῶν ἐργασιῶν.

Ἐνῷ ὅμως ἡ οἰκονομικὴ καὶ δημοσιονομικὴ κατάστασις προοδεύει σταθερῶς, οἱ κάτοχοι ἑλληνικῶν ὁμολογιῶν — οἱ κυρίως ὑποφέροντες ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως— δὲν εἶδον ἀκόμη σημεῖα καλυτέρας μεταχειρίσεως. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κ. Τ. Ε. συναφθέντων δανείων καὶ τὸ Συμβούλιον τῶν Ξένων Ὁμολογιούχων ἀπέρριψαν τὰς ποοτάσεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πληρωμῆς 35 % τοῦ τόκου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1935—36 ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ περισσότερα. Ἡ σημειωθεῖσα ἔκτοτε βελτίωσις ἐδικαίωσε πλήρως τὴν γνώμην των καὶ δὲν γνωρίζομεν πῶς θὰ δυνηθῇ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ δικαιολογήσῃ τὴν περαιτέρω ἐμμονήν της εἰς τὸ 35 %.

Ἡ Ἑλλὰς, ὡς κυρίως ἀγροτικὴ χώρα, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀπόδοσιν τῆς καλλιεργείας της. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ κυβερνητικὴ βοήθεια καὶ τὰ παραγωγικὰ ἔργα (κατὰ μέγα μέρος χρηματοδοτούμενα διὰ ξένων δανείων) συνέβαλον σπουδαίως εἰς τὴν αὔξησιν τῆς γεωργικῆς ἀποδόσεως. Ἡ σημαντικωτέρα πρόοδος ἐσημειώθη εἰς τὴν παραγωγὴν σίτου. Ἀπὸ τοῦ 1931 μέχρι τοῦ 1934, ἡ ἀπόδοσις τῶν σιτηρῶν ηὐξήθη ἀπὸ 3.056.000 κουϊντάλια εἰς 7.421.000 καὶ τὸ 1935 ἔφθασε τὰ 8.300.000 κουϊντάλια. Δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰσάγει σῖτον, τοῦτο σημαίνει ἐξοικονόμησιν συναλλάγματος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἀνάλογος αὔξησις ἐσημειώθη εἰς τὴν παραγωγὴν σταφίδος — ἀπὸ 1.008.000 τὸν 1931 εἰς 2.566.000 κουϊντάλια τὸ 1934. Ἡ σταφὶς ἀντιπροσωπεύει τὸ τέταρτον καὶ πλέον τῶν ἐξαγωγῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ στέλλεται σχεδὸν ὅλη εἰς τὴν χώραν μας ὅπου πληρώνεται εἰς σελλίνια. Ἡ ἐσοδεία καπνῶν ἦτο ἐπίσης καλυτέρα τὸ 1935.

Ἡ βελτίωσις τῆς γεωργικῆς καταστάσεως καὶ ἡ αὐξηθεῖσα ἀγοραστικὴ ἱκανότης τοῦ πληθυσμοῦ, ἀνταγκαλᾶται εἰς τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος. Ὁ γενικὸς δεικτης, ἐξαγόμενος ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 91 ἐργοστασίων τὰ ὁποῖα ἐκπροσωποῦν τὰ 77 % τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας, δεικνύει ὅτι ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ 1935 ἦτο 11.18 % ἀνωτέρα τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1934.

Ἡ ὑφαντουργικὴ παραγωγὴ ηὐξήθη κατὰ 50 % ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1928 καὶ ἤδη ἱκανοποιεῖ τὰ 2)3 τῶν ἑλληνικῶν ἀναγκῶν.

Ἡ βελτίωσις τῆς γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς παραγωγῆς τῆς Ἑλλάδος συνωδεύθη μὲ σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου της.

Κατὰ τοὺς δέκα πρώτους μῆνας τοῦ 1935 αἱ ἐξαγωγαὶ ἀνῆλθον εἰς 5.248.311.000 δραχμὰς ἔναντι 4.153.408.000 δραχ. τοῦ 1934. Συγχρόνως αἱ εἰσαγωγαὶ ηὐξήθησαν ἀπὸ 7.175.618.000 δραχ. εἰς 8.693.043.000 καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐσημειώθη μία ἐξαιρετικὴ ἐξέλιξις.

Ἡ προσπάθεια τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐλαττώσῃ τὸ μέγα πιστωτικὸν ὑπόλοιπον εἰς μπλοκαρισμένα μάρκα δι' εἰσαγωγῶν καθ' ὑπέρβασιν ἐκ Γερμανίας, συνετέλεσεν εἰς τὴν αὔξησιν ταύτην, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ τὸν μόνον παράγοντα. Μολονότι ἡ παραγωγὴ σίτου ηὐξήθη, ἡ εἰσαγωγὴ σίτου κατὰ τοὺς 9 πρώτους μῆνας τοῦ 1935 ἔλαβε μεγάλην ἔκτασιν. Κατὰ τοὺς ἐννέα πρώτους μῆνας τοῦ 1934, ἡ εἰσαγωγὴ σίτου ἀνῆλθεν εἰς 552.000.000 δραχ., ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον τοῦ 1935 εἰς 1.089.000.000 δραχ. Ἐπὶ πλέον ἐνῷ τὸ 1934 μικρὰ μόνον ἀναλογία ἐπληρώθη εἰς συνάλλαγμα, ἡ ἀναλογία τοῦ 1935 ἀνῆλθεν εἰς 60 %. Δεδομένου, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη διὰ τὴν τοιαύτην αὔξησιν τῆς ἐξαγωγῆς, ἡ ἐξήγησις ὅτι πρόκειται περὶ δημιουργίας ἀποθέματος διὰ τὴν Ἰταλικὴν κερδοσκοπίαν, φαίνεται πιθανωτέρα.

Ἀλλὰ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος ἦτο παθητικὸν πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, χάρις δὲ εἰς τοὺς ἀβίλους πόρους ἰσοσκελίζει ἡ Ἑλλὰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν της.

Ἀπὸ τὰς κυριωτέρας οἰκονομικὰς πηγὰς τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ὁ ἐμπορικὸς στόλος της. Ὁ κόσμος ἐθαύμαζε πάντοτε τὰς ἐπιτυχίας τοῦ Ἕλληνος ἐφοπλιστοῦ, καὶ δὴ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν μέγα μέρος τοῦ παγκοσμίου στόλου εὑρίσκετο ἐν ἀργίᾳ. Κατὰ τὰ 90 %, ὁ πλοίαρχος εἶνε συγχρόνως ἰδιοκτήτης τοῦ σκάφους. Εἰς τοῦτο ἴσως ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας. Ἐπὶ πλέον, οὐσιαστικῶς ὅλος ὁ ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς στόλος ἠγοράσθη εἰς εὐθηνὴν τιμὴν «ἀπὸ δεύτερο χέρι» καὶ ὁ μέσος ὅρος τῆς ἡλικίας του εἶνε ὁ παλαιότερος τοῦ κόσμου.

Οἱ παράγοντες οὗτοι ἐν συνδυασμῷ ἔδωσαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν τὴν δυνατότητα νὰ συναγωνίζεται ἐπιτυχῶς τὰς ἄλλας χώρας. Ἐνῷ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1935 τὰ 8.5 % τῆς παγκοσμίου χωρητικότητος ἠδράνουν, ἡ ἑλληνικὴ ἀναλογία ἦτο 5.5 %. Ἡ χωρητικότης ηὐξήθη ταχέως — ἀπὸ 1.506.000 τόννους τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1933 εἰς 1.800.000 τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1935. Αἱ χονδρικαὶ εἰσπράξεις τὸ 1934 ἦσαν 7.570.000 λίραι ἐξ ὧν 2.050.000 εἰς ξένον συνάλλαγμα. Ἐπομένως ὁ ρόλος τῆς ναυτιλίας εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν εἶνε σημαντικός.

Ἄλλος σπουδαῖος παράγων εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν τῆς Ἑλλάδος εἶνε ὁ τουρισμός. Παρὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Μαρτίου, αἱ ἐκ τοῦ τουρισμοῦ εἰσπράξεις τὸ 1935 πιθανῶς θὰ ἀνέλθουν εἰς 1.000.000 λίρας.

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅλους τοὺς ἀνωτέρω παράγοντας ἐν συνδυασμῷ, δὲν εἶνε ἐκπληκτικὸν ὅτι εὐρίσκομεν σημαντικὴν βελτίωσιν εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνεργίας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος στατιστικὴ ἀνεργίας, ἡ τάσις ὅμως φαίνεται ἀπὸ τὸν δείκτην τοῦ χρόνου ἐργασίας εἰς τὰ μεγάλα ἐργοστάσια. Ὁ δείκτης οὗτος διὰ τοὺς ἓξ πρώτους μῆνας τοῦ 1935 δεικνύει ὕψωσιν 5,58 %. Κατ' ἰδιωτικὴν ἐκτίμησιν ἀναγραφεῖσαν εἰς τὸ «Μεσσαζὲ ντ' Ἀτὲν» τῆς 1ης Νοεμβρίου 1935, ἡ ἀνεργία ἐμφανίζει πτῶσιν 60 % κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη — ἀπὸ 237.000 τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1932 εἰς 91.000 τὸν Ἰούνιον τοῦ 1935.

Ἐπομένως, ἀπὸ οἱασδήποτε ἀπόψεως καὶ ἂν ἐξετάσωμεν τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τόσον εὐνοϊκὸν, ὅσον εἰς ὀλίγας ἄλλας χώρας. Μὲ ποῖον λόγον, τότε, προσπαθεῖ ἡ Ἑλλὰς νὰ δικαιολογήσῃ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της; Κατὰ καιροὺς προεβλήθη ὡς δικαιολογία ἡ κατάστασις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ συναλλάγματος. Ἀμφότεροι οἱ παράγοντες οὗτοι δὲν δικαιολογοῦν πλέον σήμερον τὴν ἑλληνικὴν ἄποψιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν, ἡ βελτίωσις μεταξὺ 1933—34 καὶ 1934—35 εἶνε αἰσθητή.

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Δόν Κιχώτος».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἔνα κορίτσι στὸ Ἄλγιερ».
ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝ. «Τὸ μυστικὸ τῶν ἀστεριῶν (Ἀρχ. Ἀρχ).
ΙΝΤΙΕΛ. «Ἡ Συγκοινωνία».
ΜΟΝΤΙΝΑ. «Μιὰ κυρία στὴν Ἀθήνα».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. Ἀρχ. Ἀρχ.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ καρδιὰ τοῦ ἀπάχη».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κόσμος Πλέει».
ΟΡΙΩΝ. «Μιὰ νύχτα ἔρωτος».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Τὸ χτύπημα».
ΣΠΛΕΝΤΙΟ. «Μυστικὸς συνταγματάρχης».
ΕΛΠΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀστεριῶν».
«Γιὰ τὸ δυνατότερο».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Ἀπὸ Ἄλγερ—Μαρσίλια».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Μαζορκᾶ». Β' Ἑβδομάδ.
ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. «Τὸ μυστικὸ τῶν λυγκῶν».
ΑΡΗΣ. «Ὅταν ἡ νύφη κομπάστε».
ΑΤΘΙΔΑ. «Τὸ ἀγγελικὸ πλάσμα».
ΕΛΟΥΣΙΣ. «Ναπόλεων».
ΕΛΛΑΣ. «Μιὰ νύχτα στὸ βάτουσο».
ΑΛΑΚΡΙΤΑ. «Ἡ ἀγάπη».
ΑΙΟΣ ΦΩΚΙΩΝ. «Λύκος κόφτης».
ΑΙΟΣ ΦΩΚΙΩΝ. «Ἀπὸ Ἄλγερ».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Ἀγάπη».
ΕΙΝΕ ΚΟΤΟΥΟΝΙΑ. «Ἀνάμεσα σὲ δυὸ καρδιές».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ὁ Ὀγγρὶ ρομβιόν».

Πειραιᾶς καὶ Προάστειον

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Τὸ Βατερλῶ».
ΠΑΛΑΣ. «Ἐξοπλισμός».
ΚΟΝΔΗΣΙΤΙ. «Μέσα στὴ θύελλα».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ὁ κύριος Ἰσκιαδρός».
ΚΟΛΟΝΑΚΙ. (Κοκκινιᾶ). «Ταρζὰν - Κατὶ».
ΕΤΟΥΑΛ. (Κοκκινιᾶ). «Ἀπεγνωσμένος».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαρισίου). «Ἡ ἀγάπη τῶν μπόμπιρα».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΑΝΣΕΤΗ (546 ΚΗΖ|550 μ.). 7. 30 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. 10.40 μ.μ. Συναυλία ὀργάνου καὶ φωνῆς ἀπὸ τὸν Ἅγιον Νικόλαον (Ἀγ. Νίκητα). (357 ΚΗΖ|840 μ.). 6 μ.μ. Δίσκοι. ΠΡΑΓΑ (638 ΚΗΖ|470 μ.). 5.35 μ.μ. Δίσκοι. Λίστερ τοῦ Φίμης. 8.45 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν Ἀνωτατον Σχολεῖον τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Τὸ ἔργο. Βαλτάζαρ Μπόρν. Ἀρίας καὶ ὀρχηστρικὴ φαντασία.

ΛΕΖΗΣΤΗ ΠΑΙΛΙΑ (710 ΚΗΖ|421 μ.). 6. 30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ Λιψνοστοῦν. 9. Ὁπερα τοῦ Βέμπερ. ΒΕ ΚΑΙ ΤΟΥΛΟΥΖΟ. Ὁπερα τοῦ Σαντοῦκα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (1122 ΚΗΖ|345 μ.). 9. Μαρούλας Σ. Σουλτάνος (Ποιήματα καὶ Λύτερ). 10 μ.μ. Ἀρίας καὶ ὀρχηστρικὴ φαντασία τοῦ Ἄλμπερ. Λίστερ τοῦ Φίμης. 8.45 μ.μ. Συναυλία ὀργάνου. (Ἔν-βουρ καὶ Λουβλιάνα. Φίμης). Τὸ ἔργο. Βαλτάζαρ Μπόρν. Ἀρίας καὶ ὀρχηστρικὴ φαντασία.

ΛΕΣΗ ΠΑΙΛΙΑ (710 ΚΗΖ|421 μ.). 6. 30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ Λιψνοστοῦν. 9. Ὁπερα τοῦ Βέμπερ. ΒΕ ΚΑΙ ΤΟΥΛΟΥΖΟ. Ὁπερα τοῦ Σαντοῦκα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (1122 ΚΗΖ|345 μ.). 9. Μαρούλας Σ. Σουλτάνος (Ποιήματα καὶ Λύτερ). 10 μ.μ. Ἀρίας καὶ ὀρχηστρικὴ φαντασία τοῦ Ἄλμπερ. Λίστερ τοῦ Φίμης. 8.45 μ.μ. Συναυλία ὀργάνου. (Ἔν-βουρ καὶ Λουβλιάνα. Φίμης). Τὸ ἔργο. Βαλτάζαρ Μπόρν. Ἀρίας καὶ ὀρχηστρικὴ φαντασία.

ΒΙΕΝΝΗ (592 ΚΗΖ|507 μ.). 8.30 μ.μ. Συναυλία συμφωνικὴ. (Ἄκαρ). Ἔργα ἀπὸ τὸ φάσμα καὶ ὀρχήστρα ἐγχόρδων. Ἀπόσπασμα ἐγχόρδων. Ἀπόσπασμα γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα. Ἐνέκρο: Ἐγχόρδων καὶ ὀρχήστρα.

ΡΩΜΗ (785 ΚΗΖ|382 μ.). 9.45 μ.μ. Μεγάλη συναυλία φωνῆς καὶ ὀρχήστρας. Ἔργα τοῦ Ἀλεσσάνδρο Σκαρλάτι, κουαρτέτο ἐγχόρδων καὶ μπαλάντες.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1571 ΚΗΖ|191 μ.). 9.45 μ.μ. Λόστρακη (Λόφρα μουσική). 10 μ.μ. Μεγάλη συναυλία φωνῆς Λίζετ.

Διεύθυνσις τοῦ Τυπογραφείου Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Καλλιρρόη καὶ Σκίτσου 51

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἀνοιξη

Τὶ κοκκεταρία !... Ἀφοῦ ἐφλέγετο ἐκ τοῦ μαεστρικοῦ ἀπταίστου λουλουδιοῦ, ἐπετάξε λουλουδιὰ ἀπὸ τὸ ἀνθοδοχεῖον τῆς ὀρόσινον μπαλκόνι τῆς, ἡ ἀλυκοτὰ ἡ Ἄνοιξις τοῦ Βηλλοῦ, ἐτραβήξε τὴν λίτα κουρτινάκια τῆς ἀνοιχτοῦ σελίνα, καὶ κάνει τὴν ἠκατάδε-λτη.

Ἀλλὰ ὅμως εἴχαμε ἐτοιμασει κ-δόρες γιὰ σεφνέτσες εἴχαμε ἐμβε-τὸν μισόδιαν εἰς τὸν ὅμβρο δὶὰ ἀπο-κρυνοὺς περιπατοὺς, ἐφαδιασθῆκα-με μὲ κοντὰ μπουφὰν δὶὰ τὰ ποιήμα-τα καὶ μὲ τέτρα δὶὰ τοὺς πηγάσ-σους, ἀφήσαμε διάπλατα τὰ σπτ-θία μας εἰς τὸ Ἔρωτα καὶ τὴν περιπλέτειαν, διὰ νὰ καταλήξωμε ἀδοῦρα εἰς τὸ μαγούσιον παγκλέ-τὸ πάρκον, ἐτοιμοδόταμο, ὅτ Πε-ρράτου ἀπακρατήσεις «ρεδο».

Μὸν ἀπαιτοῦμεν κάποιον, εἴχε χρη-σιμεῖσει ὡς συμβοῆτεια παμπότη-τα καὶ ἄκρα δλα τὰ μυστικὰ πανσ-γητρα τῆς ὡραίας... Ἕνα γαοδε-λὶ ἐτραγουδοῦσε τὰ μικροκαπ-ρίκια καὶ ἡ μυγολαλία, ἐπαιμ-ζαν ὁποδοχὴ στὴν ὡραία, ἀπαλὸν-τας τὸν ἀνθὸν τῆς ἀνοιξεῖς κλαδιὰ τους στοὺς πρασινωμένους κάμπους.

Ἰσοῦ, ἡ ὡραία δὲν φαίνεται· Κρύβεται... Κιμώνεται... Ἡ μικ.ἡ ἀνοιξεῖς ἔρχεται εἰς τὸν ἀδιάκρ-τον καὶ ἀνοχτὸν κόσμον.

Ἡ κυρία δὲν εἶπε ἐδῶ !... Λεί-πει !

Θὰ γυρίσῃ σύντομα τάχα ;

ΑΝΝΙΝΟΣ

Ξένα Βιβλία

Ἡ εὐτυχία τῶν θλιμμένων

Λίγη εὐτυχία, πολλὴ θλίψις μέσ-α' αὐτὴν τὴν μοῖραν ἐνὸς παιδιοῦ, ποὺ ἀπὸ ἀγχωμένο ἀνθρωπάκι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας ἀνάλωσε στὶς ἀγωνιστικὲς. Μιὰ ἄφρεια μακρυὰ ἀπὸ μιὰν μητέρα ἀσθέσ-σκορα ἀπὸ μιὰν ἀγάπη θέλει νὰ σκληρόκαρδο, τὸ κλείσιμο μέσα σ' ἕνα μπρὸ ὁποῖο ἀπὸ ἀλλοιωτικὴ φαντασία τοῦ ὀφίστατα: τὸ κοβόμενο τοῦ Τσεκόφ καὶ ἡ ἐνέ-στὶς τάξεις ἐνὸς πλήθους ἀξιο-πάτου. Ἡ μόνες ὁρες τῆς εὐτυχίας; λιμπουνοῦ ἀν αὐτό, τὴν ἀγάπη τοῦ μητέρα του, θεραπευμένη πρ-ὸς ὀλίγον ἀπὸ τὴν ἀσθένεια τοῦ, ἀν-τὰ τὸ ἀπολυτρωμὸ ἀπὸ τὴν ἀγάπ-τὴν του, καὶ ἡ ἄλλη ἐκεῖνη ἡφερ-τοτερα ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρ-τοῦ ἐπιβάλλει τὸ κλείσιμο μέσα σ-τὸ κελλάκι τοῦ ἀπὸ τὴν ἐπικαινο-τὰ τελειωτικὰ στὸ Παρίσι, ἀφοῦ ἐ-ρίζει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐργασθῆ γι-ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Ἀλ-γλωσὴ μητέρα. Σύντομες λάμψεις ἀ-ἀφοῦ δὲν διαφέρει οὔτε ἀπὸ ἀπο-τὴν ἀφρόστεια τῶν ἀνθρώπων. Ἀ-παρὰ γιὰ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρ-ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Ἡ μόνη ἐ-παρμὲς στὸν κόσμο ποὺ ἀπ-ἀστὸ ὁ μόνος λόγος ὑπάρξεως.

Ὁ ἥρωας τοῦ βιβλίου τοῦ πρότ-βιβλίου ἔνοιξε νὰν συγγράφῃ τὴν ἀ-ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀ-ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀ-ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Ἡ

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ο ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΧΘΕΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ ΛΟΓΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΚΑΛΑΜΑΙ,14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης ἀνεχώρησεν ἐκ Πύργου διὰ Καλάμας τὴν δευτέραν πρωϊνήν.

Ἡ διαδρομὴ διὰ τῆς Μεσσήνης ἐγένετο μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τῶν κατοίκων. Εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαμέσους σταθμοὺς οἱ κάτοικοι εἶχον συρρεύσει ἀπὸ πρωΐας ἵνα ὑποδεχθοῦν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἡ κωμόπολις Ζαχάρω ἐπεφύλαξεν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν. Εἰς τὸν σταθμὸν, παρὰ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, εἶχον συγκεντρωθῆ δισχίλιοι κάτοικοι φέροντες κλάδους δάφνης, λάβαρα καὶ εἰκόνας τοῦ κ. Τσαλδάρη.

Ὁ κ. Τσαλδάρης συγκεκινημένος ἐτόνισεν ὅτι δὲν ἔχει νὰ εἰπῆ λόγια, οὔτε νὰ δώσῃ ὑποσχέσεις. «Θὰ συνεχίσωμεν, εἶπε, τὸ διακοπὲν ἔργον, τὸ ὁποῖον τόσον καλὰ ἀποτελέσματα ἀπέφερεν εἰς τὸν τόπον».

Παρομοίαν ὑποδοχὴν ἐπεφύλαξαν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην οἱ κάτοικοι τῶν ἐνδιαμέσων σταθμῶν Μποϋζι, Καλὰ Νερὰ, Κοπανακίου, Δωριοῦ καὶ Βασιλικοῦ.

Εἰς τὸν σταθμὸν Ζευγολατίου οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως καὶ τῶν πέριξ χωρίων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ὑποψηφίους κ. κ. Κριμπὰν, Φεσσᾶν καὶ Κάρτσωναν ὑπεδέχθησαν τὴν ἄφιξιν τῆς ἀμαξοστοιχίας μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλωσεις.

Εἰς Μελιγαλᾶ τῇ ἐπιμόνῳ ἀξιώσει τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων, ὁ κ. Τσαλδάρης κατῆλθε τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν, παραμείνας ἐν αὐτῇ ἐπὶ τετράωρον. Τὰ καταστήματα καὶ αἱ οἰκίαι ἦσαν σημαιοστόλισται, οἱ δὲ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο χαρμοσύνως. Ὁ κ. Τσαλδάρης ὡμίλησεν ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἰατροῦ κ. Μπέρση ἐξάρας τὴν ἀγαθοποιὸν δρᾶσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, συστήσας εἰς τὸν λαὸν νὰ περιβάλῃ πάλιν ὅλα τὴς ἐμπιστοσύνης του τὸ Λαϊκὸν κόμμα, διὰ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ πρόγραμμά του.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΛΑΜΑΣ

Εἰς τὰς Καλάμας ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Τσαλδάρη ὑπερέβη πᾶσαν περιγραφήν. Ὁλόκληρος ἡ πόλις ἀπὸ τῶν πρωΐων ἀπογευματινῶν ὡρῶν ἦτο ἐπὶ ποδός. Τὰ καταστήματα ἔκλεισαν καὶ αἱ οἰκίαι ἦσαν σημαιοστόλιστοι.

Ἤδη ἀπὸ τῆς 6ης ὥρας ἡ μεγάλη πλατεῖα τοῦ σταθμοῦ ἦτο ὑπερπλήρης. Χιλιάδες ἐνθουσιώντος λαοῦ ἀνέμενον κρατοῦσαι λάβαρα καὶ εἰκόνας τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ἡ μουσικὴ καὶ ἀπειρία ἐγχωρίων ὀργάνων ἐπαιάνιζαν.

Τὴν 8.30 ἔφθασεν ἡ ἁμαξιοστοιχία. Ὁλόκληρος ἡ πλατεῖα ἐσείετο ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ ἐνῷ πολλὰ πυροτεχνήματα ἐκαίοντο. Ὁ κ. Τσαλδάρης μετὰ τῶν κ.κ. ὑποψηφίων μετὰ κόπου κατώρθωσε νὰ κατέλθῃ. Οἱ κάτοικοι τὸν ἐσήκωσαν εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐν τεραστίᾳ διαδηλώσει τὸν ἔφεραν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς 23ης Μαρτίου, ὅπου τὸ κέντρον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κ. Τσαλδάρη εἰς τὸν ἐξώστην ἐπηκολούθησαν πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἀποκατασταθείσης ἡσυχίας, ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξεφώνησε ἐπὶ ὥραν μακρὸν λόγον, διακοπτόμενος ἐκ τῶν ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ ἀπὸ τὰς ἀποδοκιμασίας κατὰ τῶν φιλελευθέρων κινηματιῶν τῆς 1ης Μαρτίου.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀνέπτυξε τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τῆς Λαϊκῆς κυβερνήσεως ἔργον εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δημοσίας, κοινωνικῆς πολιτικῆς, τονίσας ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἠρώτειται νὰ κρίνῃ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 26ης Ἰανουαρίου βάσει τῶν προγραμματικῶν γενικοτήτων, ἀλλὰ ἔργων ἀφοῦ ὅλα τὰ ζητοῦντα τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ κόμματα παρῆλθον τῆς ἐξουσίας. Ἐξ αὐτῶν, εἶπε, μόνον τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, λόγῳ ἀντιξόων περιστάσεων δημιουργηθεισῶν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων, ἐξεπλήρωσε τὰς ἐπαγγελίας του πρὸς τὸν λαὸν, κυβερνῶσαν πρὸ παντὸς τὴν χώραν μὲ ἠθικὰς ἀρχάς. Οὐδὲν οὐδεὶς τῶν ἀντιπάλων μας δύναται νὰ ἐμφανίσῃ ἐπίμεμπτον ἠθικῶς κατὰ τὴν τριετῆ σχεδὸν διακυβέρνησίν μας, ἐνῷ ὁ μὲν Βενιζελισμὸς βαρύνεται μὲ τὰς ἀθλιότητας τῆς τετραετοῦς διακυβερνήσεώς του καὶ τὴν πρὸς συνεχεῖς ἀνταρσίας ροπὴν του, οἱ δὲ ἀποσπασθέντες τῆς παρατάξεώς μας καὶ συμπήξαντες τὴν λεγομένην Ἕνωσιν, κατὰ τὰς 45 ἡμέρας ποὺ κατέλαβον βίᾳ τὴν ἐξουσίαν, εἶνε γνωστὸν πῶς διοίκησαν.

Ὁ λαὸς διὰ τῆς ψήφου του ἔχει πρὸ παντὸς καθῆκον νὰ κατοχυρώσῃ τὴν ἐσωτερικὴν ὁμαλότητα καὶ τάξιν, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν θετικὸν καὶ ἐπωφελὲς δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ. Τὸ καθῆκόν του αὐτὸ συνδεόμενον ἀρρήκτως μὲ τὸ γενικώτερον συμφέρον του καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος μας, εἶμαι πεπεισμένος ὅτι θὰ τὸ ἐπιτελέσῃ πλήρως. Καὶ ἡ πεποίθησίς μου αὐτὴ μοῦ ἐπιτρέπει νὰ προσδοκῶ, ὅτι θὰ παράσχῃ καὶ πάλιν τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ κόμμα τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα».

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΟΥ ΣΟΥΗΔΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ Δ'Α ΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 14. (Ἀθ. Πρακτ.).—Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον ἀγγέλλει ἐκ Στοκχόλμης, ὅτι, κατὰ πληροφορίας τῆς «Ντάγκενς Νίχετερ», ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς τῆς Σουηδίας ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν Ἰταλὸν ὑφυπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σοῦβιτς καὶ ὅτι ἐκ τῆς συνεντεύξεως ταύτης συνάγεται ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι ἔλαβε γνῶσιν ἐπισήμου διαβήματος, τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Σουηδικῆς Κυβερνήσεως κατόπιν τῶν γεγονότων τοῦ Ντόλο. Ἡ σουηδικὴ ἐφημερὶς λέγει ὅτι, ὅταν ἐλήφθη ἡ λεπτομερὴς ἔκθεσις τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ σουηδικοῦ νοσοκομείου ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις ἐπεφόρτισε τὸν πρεσβευτὴν αὐτῆς νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν ἐντύπωσιν, ἡ ὁποία προεκλήθη ἐν Σουηδίᾳ ἐκ τῶν δύο Ἰταλικῶν βομβαρδισμῶν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαβήματος τούτου δὲν ἐγνώσθη μέχρις ὥρας — προσθέτει ἡ Σουηδικὴ ἐφημερίς. Ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐνήργησεν ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀλλ' ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας. Τὸ ζήτημα ὅπερ προβάλλει ἤδη εἶνε ἡ ἐν τῷ μέλλοντι θέσις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Αἰθιοπίᾳ. Ἡ Σουηδία, ἡ Νορβηγία, ἡ Φινλανδία καὶ ἡ Ὁλλανδία, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀποστείλει τμήματα Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν, θ' ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς προσθέτει, ὅτι αἱ ὡς ἄνω Δυνάμεις θὰ καταβάλουν κοινὴν προσπάθειαν ὅπως ἐπιτύχουν διασαφήσεις ἐπὶ τῶν προθέσεων τῆς Ἰταλίας, αἱ ὁποῖαι, μέχρι τῆς στιγμῆς, φαίνονται συγκεχυμέναι.

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΑΠΟΧΩΡΕΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου ὅτι, μολονότι οἱ Ἰάπωνες ἐμφανίζουν τὴν ἀπόφασίν των ὅπως ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς Ναυτικῆς Διασκέψεως ὡς μὴ ὁριστικήν, ἡ κρατοῦσα γνώμη εἶνε ὅτι μόνον ἐν θαῦμα εἶνε δυνατὸν νὰ μεταβάλῃ τὴν στάσιν των καὶ νὰ τοὺς κάμῃ νὰ μείνουν καὶ τὸ θαῦμα αὐτὸ θὰ προκληθῇ ἀπὸ ἐνδεχομένας νέας ὁδηγίας ἐκ Τόκιο. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἰαπωνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἐκδώσῃ ὡρισμένον σημείωμα μετὰ πάσης μετριοπαθείας, διὰ νὰ μὴ προκληθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ Ἰαπωνία ὡθεῖται ἀποτόμως εἰς τὸ ναύγιον τὴν Διάσκεψιν. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ἰαπώνων, θὰ συνεχισθοῦν αἱ συζητήσεις μεταξὺ τῶν τεσσάρων Κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ παραμείνουν.

ΘΑ ΔΟΘΗ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΟΥΠΤΜΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Τρέντον, ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς ἐδήλωσε σήμερον, ὅτι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας ἐξ ἀξιοπίστου πηγῆς, ὁ Κυβερνήτης τῆς Νέας Ὑερσέης θὰ παραχωρήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν ἀναστολὴν τῆς θανατικῆς ποινῆς τοῦ Χάουπτμαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Η ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε χθὲς τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Μπαλάνου:

— Εἶνε σαφὲς ὅτι ὁ κ. Μπαλᾶνος παρῃτήθη ὑποστηρίζων τὴν πλήρη αὐτοτέλειαν τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Τοῦτο, κατὰ τὸν κ. Μπαλᾶνον, ἐσήμαινεν ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Σχολῶν, τόσον διὰ τοὺς ἀπολυθέντας, ὅσον καὶ διὰ τοὺς διορισθέντας μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου. Ἡ ἄποψις αὕτη δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Διότι οὔτω ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀπεξενοῦτο πάσης εὐθύνης προκειμένου περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ πανεπιστημιακοῦ ζητήματος. Οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῇ ὅτι οἱ μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου διορισθέντες καθηγηταί, διδάσκοντες ἤδη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ μετέχοντες εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Σχολῶν, θὰ ἠδύναντο νὰ κριθῶσιν ὑπὸ τῶν Σχολῶν αὐτῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἡ Κυβέρνησις ὡς πρόγραμμα αὐτῆς ἔχει τὴν ἄρσιν τῶν τυχὸν γενομένων ἀδικιῶν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πανεπιστημιακοῦ γοήτρου, οὐχὶ δὲ τὴν ὑποστηριζομένην θεωρίαν περὶ τῆς πανεπιστημιακῆς αὐτοτελείας. Ἄλλως ἡ κατὰ τὸν κ. Μπαλᾶνον πανεπιστημιακὴ αὐτοτέλεια ἔπρεπε νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν παῦσιν ὅλων τῶν μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου διορισθέντων καθηγητῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διωρίσθησαν ἄνευ προτάσεων τῶν Σχολῶν, καὶ τὴν παραδοχὴν ὅτι δὲν ὑφίσταται δι' αὐτοὺς πλέον ζήτημα ἐρεύνης καὶ κρίσεων, θαπτομένων ὅλων ἐν ὀνόματι τῆς λεγομένης πανεπιστημιακῆς αὐτοτελείας.

»Τοιοῦτόν τι δὲν διενοήθη νὰ ὑποστηρίξῃ οὔτε καὶ ὁ κ. Μπαλᾶνος. Ἡ Κυβέρνησις, ἐν ἐπιγνώσει τῶν μεγίστων αὐτῆς εὐθυνῶν διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πανεπιστημιακοῦ γοήτρου, ἀνεξαρτήτως δογμάτων, συνιστᾷ πρὸς μόρφωσιν γνώμης συμβούλιον διὰ τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ μὲν τοὺς ἀπολυθέντας ὅτι δὲν ὑπῆρξεν εὔλογος ἀφορμὴ ἀπολύσεως, διὰ δὲ τοὺς διορισθέντας μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου ὅτι κέκτηνται ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα δικαιολογοῦσαν τὴν διατήρησιν αὐτῶν ὡς καθηγητῶν. Τελικῶς ὅμως ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν περὶ διατηρήσεως αὐτῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἡ δὲ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως θὰ κριθῇ τότε ὑπὸ τῆς Δημοσίας Γνώμης, ἀναλόγως τῆς οὐσιαστικῆς ὀρθότητος καὶ ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς θεωρίας περὶ τῆς λεγομένης πανεπιστημιακῆς αὐτοτελείας.

»Ἐγώ, ἄλλως τε, οὐδέποτε ἐνόησα πανεπιστημιακὴν αὐτοτέλειαν ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι παύει νὰ ὑφίσταται Κυβέρνησις ὡς τελικὸς ρυθμιστὴς τῶν πανεπιστημιακῶν ζητημάτων. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι μετὰ τοῦ κ. Μπαλάνου, ἀναλαβόντος τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, συνηντήθημεν ἐν τούτῳ, ὅτι ἐθεωρήσαμεν τὴν λύσιν τοῦ πανεπιστημιακοῦ ζητήματος ἀναποτρέπτως ἐπιβαλλομένην, οὐδέποτε ὅμως συνεφωνήσαμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γνωμῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς λύσεως. Ἐν τέλει νομίζω ὅτι περιττεύουν ἐντελῶς οἱ ὑπαινιγμοὶ περὶ οἱασδήποτε καὶ ὁποθενδήποτε προερχομένης ἐπεμβάσεως καὶ ἐπιρροῆς. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέδειξε μέχρι τοῦδε ὅτι καὶ λόγῳ τῆς θέσεώς της καὶ λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος τῶν μελῶν αὐτῆς, οὐδέποτε λύει ζητήματα καθ' οἱανδήποτε ἐπέμβασιν, ἀλλ' ἀποβλέπει ἐν μέσῳ τῶν δυσχερῶν περιστάσεων νὰ ἀπονείμῃ τὸ δίκαιον καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ Κράτος».

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Κασιμάτης, διαφωνῶν πρὸς τὴν δοθεῖσαν λύσιν εἰς τὸ πανεπιστημιακὸν ζήτημα, ὑπέβαλε χθὲς τὴν παραίτησίν του, ἤτις ὅμως δὲν ἐγένετο ἀποδεκτή.

Πληροφορούμεθα ἐν τούτοις ὅτι ὁ κ. Κασιμάτης θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παραίτησίν του.

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΚΥΨΑΝ ΖΗΤΗΜΑ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνῆλθεν ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ὁποία ἐξήτασεν ἐν ἀρχῇ τὸ ζήτημα τῆς παραιτήσεως τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Δ. Μπαλάνου.

Σχετικῶς ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος, παρακολουθήσασα τὴν στάσιν τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Δ. Μπαλάνου ἐπὶ τῶν Πανεπιστημιακῶν ζητημάτων, ὁμοφώνως ἐκφράζει τὰ θερμότερα συγχαρητήριά της δι' ὅσα ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς αὐτοτελείας τοῦ Πανεπιστημίου».

Η ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΑΣΚΟΥΝΤΩΝ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑΝ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ ΕΦΕΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

ΟΙ ΑΝΑΛΑΒΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΝΟΜΑΡΧΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ

Εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ἐλήφθησαν χθὲς τηλεγραφήματα διοικητῶν χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι πληροφοροῦν ὅτι οἱ εἰσαγγελεῖς ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ γραφεῖα των καὶ ἤρχισαν ἐκδίδοντες διαταγάς. Οἱ τηλεγραφοῦντες ζητοῦν νὰ πληροφορηθοῦν ἀπὸ τὴν προϊσταμένην των ἀρχὴν ποῖα ἀκριβῶς εἶνε τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα τῶν εἰσαγγελέων, συνεπείᾳ τῆς προσθέτου δικαιοδοσίας των, διὰ νὰ γνωρίζουν καὶ ποίας διαταγάς των πρέπει νὰ ἐκτελοῦν.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος κ. Δροσόπουλος ἅμα τῇ λήψει τῶν τηλεγραφημάτων τουτων παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ εἰσηγήθη τὴν ἔκδοσιν ἐγκυκλίου, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ διαγράφωνται σαφῶς τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰσαγγελέων ἐπὶ τῶν ὑπηρεσιῶν χωροφυλακῆς. Ὁ κ. Τριανταφυλλάκος ἐδέχθη τὴν εἰσήγησιν καὶ διέταξε νὰ καταρτισθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἐγκύκλιος, ἡ ὁποία νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑπηρεσίας χωροφυλακῆς. Εἰς τὴν ἐγκύκλιον ταύτην θὰ τονίζεται ὅτι οἱ εἰσαγγελεῖς ἀσκοῦντες οὐσιαστικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἀστυνομίας, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων αἵτινες διατίθενται διὰ τὰς ἐκλογάς, δύνανται νὰ ρυθμίζουν κατὰ τὴν κρίσιν των ζητήματα ἀφορῶντα τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν.

Η ΑΝΑΛΑΒΟΝΤΕΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Κατὰ γενομένας ἀνακοινώσεις, ἀνέλαβον ὡς νομάρχαι οἱ κάτωθι δικαστικοί:

Πρόεδροι Ἐφετῶν, κ. Κερασιώτης Ἀττικοβοιωτίας, κ. Α. Καλλαντζόπουλος Ἀργολιδοκορινθίας, κ. Κ. Βογιατζῆς Ἀχαΐας, κ. Π. Ρικάκης Κερκύρας, κ. Ἡρ. Σπηλιώτης Λαρίσης, κ. Ν. Τριανταφύλλου Θεσσαλονίκης, κ. Α. Θεοφίλου Κυκλάδων καὶ κ. Ἰ. Ἀντωνιάδης Χανίων. Ἐφέται κ. κ. Κυριακόπουλος Θράκης καὶ Γ. Ἡλιόπουλος Κιλκίς. Πρόεδροι Πρωτοδικῶν: κ. Σ. Καββαδίας Εὐβοίας, κ. Θ. Γαλανόπουλος Φθιωτιδοφωκίδος, κ. Ἰ. Λάϊος Ἀρκαδίας, κ. Α. Γαλάνης Λακωνίας, κ. Δ. Κουτσούμπασης Μεσσηνίας, κ. Δ. Σκουλαρίκης Πέλλης, κ. Ἰ. Παραφέστας Φλωρίνης, κ. Ἐμ. Μανωλιδάκης Σερρῶν, κ. Κ. Γκόσκος Χαλκιδικῆς, κ. Ἀθ. Καράκαλος Χίου, κ. Ε. Σουριαδάκης Σάμου, κ. Χ. Δημόπουλος Μυτιλήνης, κ. Ε. Τσαγκαράκης Ρεθύμνης, κ. Σ. Βλαχογιάννης Ἡρακλείου, κ. Ν. Τερέζης Λασηθίου, κ. Λ. Παπαθεοδώρου Ἔβρου, κ. Γ. Βομβουλάκης Δράμας καὶ κ. Π. Τζανετάκης Καβάλλας. Καὶ ὁ πρωτοδίκης κ. Ν. Καούρης Κοζάνης.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπομιμνήσκει εἰς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, καθ' ἣν κατὰ τὴν διαλογὴν πρέπει νὰ διαγράφωνται διὰ μολυβδίδος τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ἔναντι τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει σταυρὸς προτιμήσεως. Τὸ μέτρον, ὡς γνωστὸν, λαμβάνεται ἵνα ἀποφευχθῇ ὁ κίνδυνος τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων προσθήκης σταυρῶν προτιμήσεως ὑπὸ ὑποψηφίων.

Ἐπίσης τὸ ὑπουργεῖον ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς ὑποχρεώσεώς των, ὅπως ἐκτὸς τοῦ ἐκλογικοῦ δωματίου σφραγίσουν ἐπιμελῶς καὶ τὸν φάκελον, ὁ ὁποῖος θὰ περιέχῃ τὸ πρακτικὸν τῆς ψηφοφορίας καὶ τὰ ψηφοδέλτια.

ΟΙ ΑΝΑΓΓΕΛΘΕΝΤΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀνεκοινωθησαν οἱ κάτωθι συνδυασμοί:

Σάμου: Θ. Σοφούλης, Ἐμμ. Ἠλιάδης, Δ. Πανέρης καὶ Ἰ. Μαλαχίας.

Φλωρίνης: Γ. Μόδης, Γ. Τζώρτζης, Β. Γυμνόπουλος, Ἰ. Βαλαλᾶς, Ζ. Παπαλαζάρου, Ἀθ. Μάτσης.

Λέσβου: Ἰ. Καραμάνος, Ὀρ. Κυπριανός, Θ. Λευκίας, Χρ. Βαφέας, Θ. Τρύφων, Γ. Βότσαλος καὶ Δ. Λουκίδης. Ὁ κ. Βύρων Καραπαναγιώτης, ἐπιμόνως παρακληθεὶς νὰ μετάσχῃ τοῦ συνδυασμοῦ, ἠρνήθη μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχει εἰς τὸ Πυριτιδοποιεῖον. Ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ ἐκθύμως τὸν συνδυασμόν.

Τρικκάλων: Γ. Σίδερης, Ἀρ. Ἀντωνίου, Γ. Γουλιανός, Β. Λάππας, Εὐρ. Ἀλαμανῆς, Ἄλκ. Θανόπουλος, Δ. Χατζηγάκης, Εὐθ. Ζούκας, Β. Ἰακωβάκης, Δ. Οἰκονόμου καὶ Κ. Μιχάλης.

Ὁ κ. Γ. Μαρῆς, διὰ χθεσινοῦ τηλεγραφήματός του ἐξ Ἡρακλείου δηλοῖ, ὅτι ἀναθεωρεῖ ὁριστικῶς τὴν ἀπόφασίν του ὅπως κατέλθῃ προσωπικῶς ὁ ἴδιος εἰς τὰς ἐκλογάς. Κατόπιν τούτου ἐντὸς τῆς ἡμέρας θ' ἀνακοινωθῇ ὁ Φιλελεύθερος συνδυασμὸς Ἡρακλείου καταρτισθεὶς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ νέα πρόσωπα.

ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθερόφρονων ἀνεκοινώθησαν χθὲς τὴν ἐσπέραν οἱ συνδυασμοὶ τῶν κάτωθι νομῶν:

Κεφαλληνίας: Ἰ. Μεταξᾶς, Βρ. Ἀλεξάτος, Γ. Κουβαρᾶς, Κωνστ. Μπούρμπουλης.

Ἀθηνῶν: Ἰ. Μεταξᾶς, Π. Βασιλάκης, Γερ. Βασιλάτος, Γ. Βρανᾶς, Π. Δασκαλάκης, Κ. Ζαροκήλης (Πόντιος), Ἀντ. Καραγιάννης, Εὐστ. Μανωλάτος, Ἰωάν. Μάσβουλας, Α. Καρανίκας, Φ. Κουτσουμπέλης, Ἀντ. Μάτεσις, Δημ. Πολύζος, Δ. Προμπονᾶς, Ν. Ροντήρης, Μαρῖνος Σιγάλας, Μιχ. Σιμόπουλος, Θ. Σταθακόπουλος, Γ. Τσεκλῆνης, Σιμ. Χατζηδημητρίου, Δημ. Χριστόπουλος.

Πειραιῶς: Α. Ἀχῆς, Μιχ. Γκιώνης, Νικ. Καλπακῆς, Α. Καφασόπουλος, Γ. Κοντάνης, Στ. Λάββας, Γ. Μπῆτρος, Δ. Παντελάκης, Ἰ. Πατσουρᾶκος, Ἐμμ. Στάης, Ἀν. Τζαβάρας, Γερ. Φλαμιάτος, Γεώρ. Χόρς.

Θεσσαλονίκης: Ε. Μαγιᾶκος, Κ. Μερκουρίου, Ἀν. Ἀστεριάδης, Μ. Ἀντωνίου, Π. Βρεττὸς, Ἰ. Ζαφειρόπουλος, Ν. Γωγράφος, Κ. Ἠλιάδης, Γρ. Θεοχάρης, Περ. Καλιδόπουλος, Σ. Κατσαρέλης, Νικ. Κερκυρόπουλος, Ἀνδρ. Κουλουφᾶκος, Ν. Κωστάκης, Δαυῖδ Λεβῆ, Ἀνδρ. Λοβέρδος, Δημ. Νικολόπουλος, Ἀνδρ. Παπάζογλου, Ἰ. Ρούσης, Σαλτιὲλ Σαμπετάϊ, Ἀριστ. Συνδίκας, Ἀγ. Χατζηαγγέλου.

Ἰωαννίνων: Σπ. Ἀθανασίου Μπότσαρης, Γ. Ἀλεξάνδρου, Σπ. Βετσόπουλος, Κύρκας Δημάρατος, Κωνστ. Κύρκας, Κ. Λιούμας, Β. Μέτζος, Θ. Θυτόπουλος, Β. Σταμάτης, Σ. Συρμακέσης.

Λαρίσης: Νικ. Ἀλέκου, Μιχ. Δασκαλόπουλος, Ἀλ. Καπετανάκης, Κ. Καραγεῶργος, Στ. Κολοκοτρώνης, Δημοσθ. Κωστούλας, Γ. Λάμπρος, Θεόφ. Μοῦτος, Δ. Μπαφάλης, Ὀρ. Πέτσας, Νικ. Σακελλαρίδης, Χαρ. Τζαβέλ